

Sygn. akt VIII U 1684/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty socjalnej na dalszy okres

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 12 stycznia 2015 roku

znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. K. prawo do okresowej renty socjalnej począwszy od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia 30 listopada 2017 roku.

Sygn. akt VIII U 1684/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił A. K. prawa do renty socjalnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku, poz. 982, ze zmianami). W uzasadnieniu wskazano, że Komisja Lekarska orzekła, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy (k. 84 akt ZUS).

W dniu 6 lutego 2015 roku A. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie renty socjalnej na dalszy okres. Wniósł o ponową ocenę stanu jego zdrowia, który od wielu lat nie ulega żadnej poprawie (k. 2 a.s.).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując w pełni argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca A. K. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Od dnia 1 maja 2004 roku wnioskodawca jest uprawniony do renty socjalnej w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia (decyzje k. 4, 21,43,61 akt ZUS). Decyzją z dnia 12 grudnia

2011 roku przyznano wnioskodawcy rentę socjalną do dnia 30 listopada 2014 roku (k. 73 akt ZUS). Podstawą wydania ostatniej decyzji ustalającej prawo do renty socjalnej na dalszy okres było orzeczenie Lekarza Orzecznika z dnia 22 listopada 2011 roku, stwierdzające okresową całkowitą niezdolność do pracy z uwagi na (...) (rozpoznanie – k. 165 t. I dokumentacji medycznej, orzeczenie – k. 71 akt ZUS).

W dniu 5 listopada 2014 roku A. K. wniósł o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej (k. 75 akt ZUS).

Lekarz Orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 25 listopada 2014 roku rozpoznał u wnioskodawcy: (...) i uznał, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy (rozpoznanie – k. 27 t. II dokumentacji medycznej, orzeczenie – k. 78 akt ZUS).

Od powyższego orzeczenia A. K. wniósł sprzeciw (k. 80 akt ZUS). Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ponownie badając wnioskodawcę w dniu 7 stycznia 2015 roku po rozpoznaniu (...) podtrzymała rozstrzygnięcie Lekarza Orzecznika (rozpoznanie - k. 28-29 t. II dokumentacji medycznej, orzeczenie - k. 83 akt ZUS).

Powołując się na powyżej wskazane orzeczenie Komisji Lekarskiej organ rentowy w dniu 12 stycznia 2015 roku wydał decyzję odmawiającą A. K. prawa do renty socjalnej (k. 84 akt ZUS).

Biegły sądowy lekarz specjalista hematolog dr M. W. w opinii z dnia 17 sierpnia 2014 roku po zbadaniu skarżącego i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, rozpoznała u wnioskodawcy chorobę B. (...) i uznała go za całkowicie niezdolnego do pracy w okresie od 1 grudnia 2014 roku do 30 listopada 2017 roku. W uzasadnieniu podniosła, iż stan zdrowia wnioskodawcy od 1 grudnia 2014 roku nie uległ żadnej zmianie. Wskazała, że opiniowany, pozostający pod stałą kontrolą Poradni i Oddziału Immunologii Klinicznej (...) w L., otrzymuje (...) Wymaga pozostawania pod stałą lekarską kontrolą wielospecjalistyczną. Praca w dużych skupiskach ludzi stwarza niebezpieczeństwo infekcji zagrażających jego życiu. Jest nadal od 1 grudnia 2014 roku całkowicie niezdolny do pracy (opinia – k. 17-18 a.s.).

Z opinią nie zgodził się organ rentowy, podnosząc, iż rozpoznane schorzenia wnioskodawcy, który ukończył studia wyższe na wydziale kulturoznawstwa, mimo stworzenia ograniczeń w możliwości świadczenia pracy, nie czynią go niezdolnym do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Domagał się powołania biegłego z zakresu medycyny pracy (k.26 a.s.).

W opinii z dnia 1 lutego 2016 roku biegły sądowy lekarz specjalista z zakresu medycyny pracy K. Z. po rozpoznaniu u opiniowanego choroby B. (...) stwierdziła iż nie jest on całkowicie niezdolny do pracy od 1 grudnia 2014 roku. W uzasadnieniu podniosła, że włączenie leczenia farmakologicznego (...) Ponieważ z zawodu wnioskodawca jest technikiem informatykiem, obecnie ukończył studia wyższe na wydziale kulturoznawstwa, może wykonywać prace zgodnie z kwalifikacjami, nie przebywając w większych zbiorowiskach ludzkich. Wskazała jednocześnie, iż nie nastąpiła żadna poprawa stanu zdrowia opiniowanego od 1 grudnia 2014 roku. W jej ocenie po zdobyciu zawodu technika informatyka, nie był już całkowicie niezdolny do pracy (k.35-37 a.s.).

Z opinią nie zgodził się wnioskodawca podnosząc, iż biegły pomylił pracę technika informatyka przy której wykonywaniu byłby narażony na ciągły kontakt z ludźmi i używanym, często zanieczyszczonym, sprzętem komputerowym z pracą programisty komputerowego i grafika, którą można wykonywać dopiero po ukończeniu wyższych studiów informatycznych. Nie posiada żadnego ponadto doświadczenia zawodowego a sama biegła medycyny pracy stwierdziła że od 1 grudnia 2014 roku nie nastąpiła poprawa stanu jego zdrowia (k. 45 - 47 a.s.).

Z uwagi na powyższe Sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego specjalisty hematologa dr M. W., w celu ustosunkowania się do zastrzeżeń organu rentowego do opinii głównej oraz do wniosków specjalisty medycyny pracy (k. 41-42 a.s.).

W opinii z dnia 27 czerwca 2016 roku biegła specjalista hematolog dr M. W. po zapoznaniu się z aktami sprawy w tym również aktualną dokumentacją leczenia wnioskodawcy (k. 53 a.s.) w całości podtrzymała opinię z dnia 17 sierpnia 2015 roku w której uznała A. K. za całkowicie niezdolnego do pracy nadal od 1 grudnia

2014 roku do 30 listopada 2017 roku. Odnosząc się do opinii biegłej z zakresu medycyny pracy podkreśliła, iż zagrożeniem dla opiniowanego będzie każdy kontakt z osobą której infekcja wydaje się błacha. Ponadto wskazała, że w przypadku schorzeń występujących u wnioskodawcy biegły specjalista medycyny pracy może wystawić zaświadczenie dopuszczające do pracy dopiero wówczas gdy otrzyma opinię od specjalisty hematologa. Z uwagi na brak zmiany w stanie zdrowia opiniowanego od 1 grudnia 2014 roku jest on nadal całkowicie niezdolny do pracy, niezdolność ta powstała przed 3 stycznia 2014 roku (k. 54-55 a.s.).

Z opinią nie zgodził się organ rentowy podnosząc, iż wnioskodawca, który ukończył studia wyższe stacjonarne, zapada na lekkie infekcje kilka razy do roku, bez istotnej rozbieżności ze stanem w populacji. Ponadto biegła z zakresu medycyny pracy, która posiada wiedzę o warunkach zatrudnienia pracowników jest bardziej kompetentna do oceny czy z danym schorzeniem można przystąpić do pracy niż biegła hematolog (k. 66 a.s.).

Sąd podzielił w całości opinię główną i uzupełniającą biegłego sądowego specjalisty hematologa sporządzone w toku niniejszego postępowania. Zostały one wydane przez niekwestionowanego specjalistę z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawcy, po uprzedniej analizie akt sprawy, przeprowadzeniu badań skarżącego i zapoznaniu się z dotyczącą jego osoby dokumentacją lekarską, w tym ze złożoną w toku postępowania sądowego. Opinie są rzetelne i wyczerpujące, pozbawione sprzeczności. Wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Mają charakter całościowy, zawierając analizę schorzeń (...) występujących u A. K. oraz określenie ich wpływu na jego zdolność do pracy. Wnioski z nich płynące są jasne i poparte przekonującą argumentacją. Biegła dokładnie przeanalizowała dostępną dokumentację leczenia skarżącego, odebrała od niego szczegółowy wywiad oraz poczyniła na tej podstawie odpowiednie wnioski. Z opinii jednoznacznie wynika, że aktualny stan zdrowia wnioskodawcy wynikający z zaawansowanej choroby(...)sprowadza dalszą całkowitą, okresową niezdolność do pracy zarobkowej.

Sąd uznał, że sporządzone opinie są kompletne, jasne i należyście uzasadnione, a tym samym przedstawiają wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, II UKN 96/99, OSNP z 2000 roku Nr 23, poz. 869).

Organ rentowy kwestionował opinie biegłego sądowego hematologa z dnia 17 sierpnia 2015 roku co stało się to podstawą do dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej. Tak uzupełniona której wnioski – uznanie opiniowanego za nadal całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 1 grudnia 2014 roku pozostawała w sprzeczności z opinią biegłego specjalisty medycyny pracy.

Sąd nie podzielił opinii specjalisty medycyny pracy. Ocena stanu zdrowia dokonana przez biegłą, uznając wnioskodawczynię za zdolną do pracy, jako pozostającą z rażącej sprzeczności z opiniami specjalisty hematologa, posiadającego niezbędną specjalistyczną wiedzę w zakresie chorób układu odpornościowego, została uznana przez Sąd za niewiarygodną. Zauważyć należy ponadto, iż sama biegła specjalista medycyny pracy stwierdziła, iż stan zdrowia wnioskodawcy pobierającego nieprzerwanie od 2004 roku rentę socjalną, od 1 grudnia 2014 roku nie uległ żadnej poprawie.

Dalsze wnioski dowodowe organu rentowego Sąd uznał za zbędne i zmierzające do przedłużenia postępowania. Dokumentacja z przebiegu leczenia wnioskodawcy została dołączona do akt, w tym dotycząca leczenia w (...) (k. 4 – 26 dok. med.). Wynika z niej, iż wnioskodawca z powodu (...)Dokumentacja potwierdza wnioski opinii biegłego hematologa, iż naruszenie funkcji układu odpornościowego wnioskodawcy uniemożliwia wykonywanie jakiejkolwiek pracy przez skarżącego. Nie można się zgodzić z zastrzeżeniami organu rentowego, iż występująca u wnioskodawcy częstotliwość infekcji, podobna do reszty populacji, nie wskazuje na ograniczenie do podjęcia pracy. Zastrzeżenia te nie uwzględniają zagrożenia jakie niosą, w przypadku skarżącego, nawet słabe infekcje. Zdaniem Sądu wbrew twierdzeniom organu rentowego do właściwej oceny zdolności do pracy z powodu stosunkowo rzadkiej jednostki chorobowej miarodajna wydaje się opinia specjalisty z danej dziedziny, w tym wypadku hematologa, a nie specjalisty medycyny pracy, nie mającego daleko idącego doświadczenia z przebiegu leczenia choroby wnioskodawcy.

Z powyższych względów Sąd uznał, iż opinie wydane w sprawie pozwalają na uznanie wnioskodawcy za całkowicie niezdolnego do pracy nadal od 1 grudnia 2014 roku do 30 listopada 2017 roku i oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego lekarza specjalisty (k. 69v a.s.).

Sąd Okręgowy podziela w pełni stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 27 lipca 2010 roku (II CSK 119/10, LEX nr 603161) oraz postanowieniu z dnia 19 sierpnia 2009 roku (III CSK 7/09, LEX nr 533130) zgodnie z którym Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych opinii biegłych lub opinii instytutu, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wtedy gdy przeprowadzona już opinia zawiera istotne luki, jest niekompletna, bo nie odpowiada na postawione tezy dowodowe, niejasna, czyli nienależycie uzasadniona lub nieweryfikowalna, to jest gdy przedstawiona ekspertyza nie pozwala organowi orzekającemu zweryfikować zawartego w niej rozumowania co do trafności wniosków końcowych.

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz.928) zawartą w art. 4 renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Na podstawie art. 101 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczeń ustaje, gdy ustanie którykolwiek z warunków wymaganych do ustalenia tego prawa. Zgodnie z przepisem art. 107 cytowanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Obydwa powołane wyżej przepisy znajdują zastosowanie przy orzekaniu w sprawach dotyczących prawa do renty socjalnej na mocy odesłania zawartego w art. 15 ustawy o rencie socjalnej.

Sporządzone w toku postępowania opinie biegłych lekarzy sądowych specjalisty hematologa oraz specjalisty medycyny pracy, nie wskazują na jakąkolwiek poprawę stanu zdrowia A. K. od 1 grudnia 2014 roku. U wnioskodawcy istnieje stopień naruszenia sprawności organizmu, który powoduje dalszą całkowitą niezdolność do pracy, wynikającą ze schorzeń powstałych przed ukończeniem 18 roku życia. Z tego też względu zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest nieprawidłowa i podlega zmianie poprzez ustalenie wnioskodawcy prawa do renty socjalnej od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia 30 listopada 2017 roku.

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.